

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 29.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4555** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба с вх. № 10997 от 07.05.2012 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Й. С. Й., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [улица], срещу Решение № 13038 от 23.04.2012 г. на началник 08 Районно управление „Полиция” (РУП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР). С последното му е отказано връщането на разрешения за носене и съхранение огнестрелни оръжия и боеприпаси (ООБ), както и притежаваното от Й. огнестрелно оръжие, притежаващ разрешение обр. 3, серия С, № 0171985 за носене и употреба на пистолет „Б.”, к. 9, № ХАН 441999, пистолет „Г.”, к. 9 мм., № DXР 232, както и разрешение за съхранение на ООБ № 748 от 27.05.2010 г., валидно до 27.03.2015 г., на осн. чл. 153, т. 6 и чл. 155, във вр. с чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, поради липса на основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава притежаването на късо огнестрелно оръжие.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е издадено в нарушение на материалния закон, на процесуалните правила, при непълнота на доказателствата и е необосновано. Издателят му при това не притежавал материалната компетентност да разгледа молбата на Й. за възобновяване. Оспорващият поддържа, че административният орган не е съобразил липсата на основание по чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОБВВПИ, респективно това,

че основанието за отнемане е отпаднало. Подадената от него молба с рег. № 7206/2012 г. за връщане на отнетите му разрешения и огнестрелни оръжия, по своята правна същност е искане за възобновяване на производството по издаване на решение рег. № 7206 от 07.03.2012 г. на началника на 08 РУП. При условията на евентуалност твърди, че оспореният от него акт е незаконосъобразен поради противоречието му с материалния закон. Член 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ не е основание за отнемане на разрешения за притежаване на лично оръжие. Независимо от това, посоченото от органа основание – самозащита е налице. По така изложените съображения моли отмяната на оспореното решение.

В съдебните заседания оспорващият не се явява, но се представлява от редовно упълномощени процесуални представители, които от негово име поддържат жалбата, а по същество молят да бъде уважена. В съдебното заседание на 29.11.2012 г. адв. А. е заявила искане за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът началникът на 08 РУП-СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Софийската градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Оспорващият Й. е притежавал Разрешение обр. 3, серия С, № 0171985 (л. 46) за носене и употреба на огнестрелно оръжие пистолети „Б. 442”, к. 9, № ХАН 4419 и „Г. 17”, к. 9, № DXР 232, валидно до 27.03.2015 г. и Разрешение обр. 4, № 748 от 27.03.2010 г. (л. 27) за съхранение на ООБ, валидно до същата дата.

По повод получено на 10.01.2012 г. в 08 РУП сигнално съобщение за Й., с докладна записка (ДЗ) рег. № 1710 от 17.01.2012 г. (л. 23), инспектор „КОС” в управлението е предложил на началника си, да бъде извършена подробна проверка на оспорващия. Докладната записка е резолирана положително от началника. С писмо рег. № 1710 от 20.01.2012 г. (л. 25) началникът на 08 РУП е поискал справка за задържане на Й. от началника на 06 РУП – СДВР. Изготвена е била Справка (л. 26) за това, че Й. е бил задържан след сигнал за сбиване в жилищен блок като един от участниците в скандала. По случая е била образувана преписка рег. № 59326/2011 г. по описа на 06 РУП, която след проверка, на 25.11.2011 г. за извършено деяние по чл. 325, ал. 1 от НК, е докладвана в Софийска районна прокуратура (СРП). До изготвянето на справката, материалите по преписката не са били върнати в 06 РУП. На основание справката, с ДЗ № 1710 от 16.02.2012 г. (л. 22), оперативен работник от 08 РУП е предложил на началника си разрешителното за носене и употреба на ООБ на името на Й. да бъде отнето, а материалите да се предадат за отношение по компетентност на звено „КОС” при 08 РУП. С Разпореждане рег. № 5536 от 21.02.2012 г. (л. 21), началникът на 08 РУП е наредил на Й. да се яви в срок до 09.03.2012 г. в служба „КОС”, като носи разрешителните и разрешенията му ООБ. Й. се явил на 29.02.2012 г. в управлението, където предал в служба „КОС” притежаваните от него ООБ – 2 бр.

пистолети. За предаването бил съставен Протокол за приемане на ВООБ (л. 16). С решение рег. № 7206 от 07.03.2012 г. (л. 13), началникът на 08 РУП, поради започналото срещу лицето досъдебно производство за извършено от него престъпление по чл. 325, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК) по преписка рег. № 59326/11 г. на 06 РУП и на основание чл. 153, т. 6, чл. 155, във вр. с чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОБВВПИ, отнел издадените разрешения за носене, съхраняване и употреба на ООБ, както и притежаваните от оспорващия огнестрелни оръжия – два броя пистолети. За така издаденото решение Й. бил уведомен с писмо от 14.03.2012 г. (л. 19). По делото липсват доказателства и твърдения на страните за обжалването пред съд на решение рег. № 7206 от 07.03.2012 г., поради което съдът приема за установено, че то не е било обжалвано по съдебен ред и е стабилен административен акт.

Междувременно, с прокурорско постановление от 12.12.2011 г. № 55884 от 15.12.2011 г. (л. 11), прокурор от СРП отказал да образува досъдебно производство против Й. за нанесена от него на 24.11.2011 г. лека телесна повреда по смисъла на чл. 130 НК на лицето Т. М. и е прекратил пр. пр. № 55884/2011 г. по описа на СРП.

След снабдяването с посоченото прокурорско постановление, Й. депозирал молба до началника на 08 РУП вх. № 6434 от 27.03.2012 г. (л. 18). В същата твърдял, че задържането му в 06 РУП е във връзка с възникнал скандал между него и Т. М. на 24.11.2011 г. за който е образувана преписка № 59326/2011 г. За същия случай, прокурорът от СРП е отказал да образува досъдебно производство и прокурорската преписка била прекратена. Помолил да бъде отменено издаденото решение рег. № 7206 от 07.03.2012 г.

По повод молбата, началникът на 08 РУП издал оспореното в настоящето производство решение с рег. № 13038 от 23.04.2012 г. (л. 12). В мотивите му изложил становище, че не са налице обстоятелства, обосноваващи по несъмнен начин искането за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие от лицето. Представеното постановление за прекратяване на ДП не е условие за връщане на ООБ. Счел е също, че няма основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава притежаването на късо огнестрелно оръжие.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав направи следните правни изводи:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение с рег. № 13038 от 23.04.2012 г., на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от некомпетентен орган. Предвид това той е нищожен, като тази нищожност следва да бъде обявена, без да бъдат обсъждани останалите наведени доводи за твърдяната незаконосъобразност.

„Отмяна на издадено решение”, което е влязло в сила и е изпълнен административен акт е правен институт, чиято уредба е поместена в Глава Седма на АПК - „Възобновяване на производството по издаване на административни актове”. Заповедта, чиято отмяна се иска с молбата по вх. № 6434 от 27.03.2012 г., като индивидуален административен акт, който не е бил обжалван пред съда и е влязъл в сила, съгласно българското законодателство, може да бъде отменена само по реда на производството по Дял втори, Глава седма от АПК.

Съгласно чл. 99 АПК, влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, в изчерпателно

изброени в текста седем хипотези. Член 155, ал. 2 ЗОБВВПИ, предвижда възможност за обжалване на акта по реда на АПК, тоест включва възможността за обжалването му по административен ред. Следователно, в настоящата хипотеза, предвиденото в чл. 99 и сл. АПК производство следва да се реализира пред и от непосредствено по-горестоящия орган на органа-издател на стабилния административен акт, чиято отмяна се търси. Този непосредствено горестоящ орган може, при наличие на условията и основанията за това и в сроковете по чл. 102 АПК, да отмени или да измени издадения административен акт или да откаже възобновяването на административното производство.

В случая началникът на 08 РУП неправилно е преценил същността на подадената молба вх. № 6434 от 27.03.2012 г. до него, което е видно от мотивите на отказа, постановен с обжалваното негово решение. Предвид посочената по-горе правна регламентация той не е съобразил, че няма компетентност да се произнесе по молбата дори в случаите когато прецени, че не са налице основанията за исканата отмяна или са изтекли преклузивните срокове за това. Компетентен да се произнесе по молбата е непосредствено по-горестоящият над него административен орган – директорът на СДВР, на когото е следвало да изпрати молбата, като уведоми за това молителя Й.. Произнасяйки се по нея, началникът на 08 РУП е постановил един нищожен акт, чиято нищожност следва да бъде обявена. Доводите на оспорващия в този смисъл, изразени в жалбата, са основателни.

Предвид изложените аргументи, както се посочи вече, съдът няма да разглежда и преценява доколко обжалваният акт е издаден в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му съгласно останалите основания за законосъобразност по чл. 146 АПК, тъй като само валидният административен акт, издаден от компетентен орган, подлежи на такава преценка.

Като съобрази горното съставът на АССГ намира, че жалбата е основателна, поради което следва да бъде уважена. Следва да бъде обявена нищожността на обжалваното решение рег. № 13038 от 23.04.2012 г., а делото като преписка следва да се изпрати на непосредствено по-горестоящия на началника на 08 РУП административен орган – директора на СДВР за произнасяне.

Както се посочи, в съдебното заседание на 29.11.2012 г. адв. А. е заявила искане за присъждане на направените по делото разноски от името на Й.. С оглед правните изводи на съда, искането се явява частично основателно. То следва да бъде уважено само до размера на 14,00 (четиринадесет) лв., от които 10,00 лв. заплатена от Й. държавна такса по сметка на АССГ за образуване на производството по делото и 4,00 лв. такса на банката. В останалата част искането с правно основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да бъде отхвърлено. Видно от представения по делото Договор за правна защита и съдействие с № 0164908 от 03.10.2012 г. (обратната страна на л. 48) не се установява Й. да е заплатил договореното по него възнаграждение в размер на 200,00 лв. Ето защо, началникът на 08 РУП-СДВР следва да бъде осъден да възстанови на Й., от бюджета на СДВР, посочената сума от 14,00 лв., а искането в останалата му част следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо АПК и чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалба на Й. С. Й., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [улица],

НИЩОЖНОСТТА на Решение с рег. № 13038 от 23.04.2012 г., издадено от началника на 08 Районно управление „Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи по молба вх. № 6434 от 27.03.2012 г. на Й..

ИЗПРАЩА административната преписка, образувана по молба вх. № 6434 от 27.03.2012 г., подадена от Й. С. Й. до началника на 08 Районно управление „Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, на непосредствено по-горестоящия административен орган – директора на Столична дирекция на вътрешните работи, за произнасяне.

ОСЪЖДА началника на 08 Районно управление „Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, да възстанови на Й. С. Й., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [улица], от бюджета на Столична дирекция на вътрешните работи, сума в размер на 14,00 (четиринадесет) лв. – направени по делото разноски за държавна такса и такса на банката.

ОТХВЪРЛЯ искането с правно основание чл. 143, ал. 1 АПК, за присъждане на направени от Й. по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 200,00 (двеста) лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: